



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 147/24
16.4.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Јовановић, председника већа, мр Сретка Јанковића и Драгана Ћесаровића, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду К.бр.1595/21 од 09.11.2023. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног АА, за кога је бранилац изјавио да је сагласан да се седница већа одржи у његовом одсуству, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Брановачког, дана **16. априла 2024. године**, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Брановачког, а пресуда Трећег основног суда у Београду К.бр.1595/21 од 09.11.2023. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К.бр.1595/21 од 09.11.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ, па је применом одредби чланова 56 и 57 КЗ, осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци, у коју му се урачунава време лишења слободe, које му се рачуна почев од 05.10.2021. године, када је лишен слободe решењем о задржавању МУП, ДП, ПУ за град Београд УКП Шесто одељење број КУ 13444/21; КТ бр.3665/21 од 05.10.2021. године, па до 07.10.2021. године, када му је задржавање укинато.

Сходно одредби члана 264 став 4 ЗКП, окривљени АА ослобођен је дужности да накнади трошкове кривичног поступка, те исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Брановачки, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде

кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да Апелациони суд у Београду након одржане седнице већа другостепеног суда, на коју могу бити позвани окривљени и његов бранилац, усвоји жалбу укине побијану пресуду и предмет упуту првостепеном суду на поновно суђење или да преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 206 став 1 КЗ или му изрећи максимално ублажену казну затвора у односу на законом прописани минимум која би се извршавала у кућним условима.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр.159/24 од 12.02.2024. године предложио је да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног и потврди побијану пресуду.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и у одсуству окривљеног АА, за кога је бранилац изјавио да је сагласан да се седница већа одржи у одсуству окривљеног, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Брановачког, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и жалбом, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду мишљење надлежног јавног тужиоца, датог у напред наведеном поднеску, нашао:

-жалба је неоснована.

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда тако што се истиче да је пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 и 3 ЗКП, да суд наводи одбрану окривљеног, али не износи правилну и детаљну оцену одбране окривљеног, те не ставља у контексту осталих изведених доказа ради основаности истих. Даље се жалбом оспорава утврђено чињенично стање, износи се сопствена оцена изведених доказа, указује се да суд није поступио у складу са одредбама ЗКП када је одбио као доказ психијатријско вештачење малолетног оштећеног, јер се ради о малолетном оштећеном за кога је потребно да се обави не разговор, већ вештачење, да би се утврдило да ли је склон измишљању и конфабулацијама и указује се да суд је неосновано одбио предлог да се у доказном поступку одреди ново или допунско вештачење одузетог телефона, јер вештачење није дало исправан одговор на питање вредности мобилног телефона у време наводног извршења кривичног дела, па се даље оспорава одлука о кривичној санкцији.

По оцени Апелационог суда у Београду побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, имајући у виду да је првостепени суд на основу свих изведених и савесно оцењених доказа, који су ближе означени у образложењу побијане пресуде, а у склопу изнете одбране окривљеног, извео закључак о постојању чињеница, како оних које чине обележје кривичног дела у питању, тако и чињеница и околности које се тичу субјективног односа окривљеног према учињеном кривичном делу, изрека пресуде је јасна и разумљива и садржи све што у смислу одредаба ЗКП треба да садржи, па су супротни жалбени наводи оцењени неоснованим.

По оцени овог суда правилно је првостепени суд одбио предлог браниоца да се у

доказном поступку изведе доказ психијатријског вештачења оштећеног малолетног ББ на предложеној околности да ли је малолетник оштећеним сконфабулацијама и измишљањима, да ли је исказ дао под стресом и да ли евентуално испуњава услове да буде посебно осетљив сведок, налазећи да је овај предлог сувишан, јер је пре испитивања малолетног оштећеног ББ на главном претресу судски вештак психолог Гордана Ковач Гавриловић обавила разговор са малолетним оштећеним, а која је била присутна и током његовог испитивања. Такође, првостепени суд је одбио предлог браниоца окривљеног да се у доказном поступку одреди ново или допунско вештачење одузетог телефона, налазећи да је сувишно, с обзиром да је вештак Александар Дупало на главном претресу одговорио на питања и остао у свему код свог писаног налаза и мишљења и да је чињенично стање изведеним доказима у потпуности утврђено. Овај суд налази да је наведене предлоге правилно одбио првостепени суд, с обзиром да би њихово извођење додатно довело до даљег одуговлачења кривичног поступка, а осим тога предлози за извођење доказа подлежу оцени првостепеног суда у погледу њихове основаности, односно значаја за потпуно и правилно утврђење чињеница које су предмет доказивања, те у том смислу суд није у обавези да изведе све предложене доказе, а супротни жалбени наводи оцењени су неоснованим.

Правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање тако што је ценио одбрану окривљеног АА и прихватио је у оном делу у коме је навео да је од оштећеног тражио новац, да му је одузео мобилни телефон и вратио картицу, да је тражио од оштећеног да скине шифру са мобилног телефона, а део одбране у којој окривљени наводи да није оштећеном претио и рекао да ће му поломити ноге и да ће га избости, првостепени суд није прихватио, с обзиром да је супротан исказу оштећеног, из кога произилази да је окривљени оштећеном претио да ће му поломити ноге и да ће га избости, те да није знао да ли је окривљени код себе имао било какво оружје или оруђе, али је видео неки предмет, који му је вирио из цепа и да се због тога веома уплашио, при чему је оштећени био доследан у својој изјави како у претходном поступку тако и на главном претресу. Стога је правилно првостепени суд прихватио исказ сведока оштећеног малолетног ББ, а чињенично стање утврдио и из налаза и мишљења судског вештака Александра Дупала и писаних доказа у списима предмета, које је прихватио као јасне, логичне и међусобно сагласне и на основу којих доказа је утврдио да је окривљени извршио инкриминисане радње за које је првостепеном пресудом оглашен кривим.

Дакле, првостепени суд је правилно утврдио чињенично стање при чему је довољно разјаснио одлучне чињенице, те је за свој закључак дао јасне и аргументоване разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, а жалбени наводи браниоца окривљеног којима се даје сопствена оцена изведених доказа оцењени су неоснованим.

На правилно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 КЗ, а што наводима жалбе браниоца окривљеног није доведено у сумњу.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју

ће изрећи окривљеном имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, те је овим околностима дао адекватан значај. Тако је од олакшавајућих околности на страни окривљеног имао у виду чињеницу да је окривљени делимично признао извршење кривичног дела које му се ставља на терет, да се ради о младом човеку који је у време извршења дела имао 20 година, да је отац једног малолетног детета, да се држао коректно пред судом, да оштећени није истакао имовинскоправни захтев, нити се придружио кривичном гоњењу, а од отежавајућих околности чињеницу да је исти правоснажно осуђен за кривично дело крађа из члана 203 КЗ, али наведену чињеницу суд није ценио као ранију осуђиваност, већ као каснији живот окривљеног, с обзиром да је у моменту извршења кривичног дела исти био неосуђиван. Стога је правилно, с обзиром на тежину извршеног кривичног дела и степен кривице окривљеног, те личност окривљеног као извршиоца, првостепени суд напред наведеним олакшавајућим околностима дао карактер нарочито олакшавајућих околности, па је ублажио казну окривљеног испод законом прописаног минимума, применом одредбе члана 56 и 57 КЗ, и правилно га осудио на казну затвора у трајању од 10 месеци, у коју му се урачунава време проведено на задржању од 05.10.2021. године до 07.10.2021. године. За овакву своју одлуку у образложењу пресуде првостепени суд је дао разлоге које је у свему као правилне прихватио и овај суд, а који жалбени наводима браниоца окривљеног нису доведени у сумњу.

Имајући у виду степен кривице окривљеног и околности под којима је кривично дело извршено и по налажењу овог суда изреченом казном затвора у потпуности ће се остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку, овај суд донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић,с.р.

Председник већа – судија
Снежана Јовановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић